

Συνέντευξη του **Παναγιώτη Σωτήρη*** στην ιστοσελίδα **HIT& RAN** για την πολιτική συνεργασία **ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ**;

1. ΠΟΛΙΤΙΚΗ

α. Ποιό είναι, σε γενικές γραμμές, το πολιτικό πρόγραμμα της πολιτικής συνεργασίας ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ;

Η πολιτική συνεργασία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και της Μετωπικής Αριστερής Συμπόρευσης (ΜΑΡΣ) κατεβαίνει στις εκλογές με βασική θέση ότι για να μπορέσουμε να βγούμε από τη κοινωνική καταστροφή που έφεραν τα Μνημόνια, να δικαιωθούν πραγματικά οι αγώνες και η ελπίδα των εργαζομένων και να αλλάξουν τα πράγματα χρειαζόμαστε όχι «διαπραγμάτευση» αλλά ρήξη με την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΔΝΤ. Χρειαζόμαστε διαγραφή του ληστρικού χρέους, έξοδο από ευρώ, απειθαρχία και αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, εθνικοποίηση και δημοκρατικός κοινωνικός έλεγχος των Τραπεζών. Μόνο έτσι θα ξεφύγουμε από την επιτροπεία των δανειστών και του νεοφιλελεύθερου ιερατείου των Βρυξελλών, θα μπορέσουμε να έχουμε αύξηση της δημόσιας δαπάνης, καταπολέμηση της ανεργίας, ανασυγκρότηση της υγείας, της παιδείας και της ασφάλισης. Η πτώση της κυβέρνησης Σαμαρά - Βενιζέλου σηματοδοτεί ένα «τέλος εποχής» για το μνημονιακό προσωπικό. Σηματοδοτεί τη δυνατότητα μιας μεγάλης ανατροπής που θα δικαιώσει τη συσσωρευμένη αγωνία και ελπίδα μεγάλων τμημάτων της αγωνίας. Μόνο που η δικαίωση αυτής της ελπίδας απαιτεί τη σύγκρουση με ό,τι μας οδήγησε στην καταστροφή. Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να αρχίσουμε να διαμορφώνουμε ένα εναλλακτικό πρότυπο ανάπτυξης με προτεραιότητα τις κοινωνικές ανάγκες και όχι τα κέρδη των επιχειρήσεων. Ο δρόμος που προτείνουμε είναι δύσκολος αλλά και ο μόνος πραγματικά ελπιδοφόρος. Γιατί δεν στηρίζεται σε αυταπάτες ότι για κάποιο λόγο θα γίνουν πιο φιλικοί οι δανειστές προς εμάς, αλλά στην βαθιά πεποίθηση ότι υπάρχουν πολλές και πολλοί που θέλουν να βάλουν πλάτη για να αλλάξουν τα πράγματα και να έχουμε μια πραγματική ευημερία που στηρίζεται σε προτεραιότητες όπως η ποιοτική παιδεία, οι κοινωνικές παροχές, η προστασία του περιβάλλοντος, η δημιουργικότητα στην εργασία θα είναι πάνω από τους οικονομικούς δείκτες και τα συμφέροντα των «επενδυτών». Η κρίση ήταν ένας καταλύτης. Η Αριστερά μπορεί να ηγηθεί της προσπάθειας να αξιοποιήσουμε τον καταλύτη ως αφετηρία μετασχηματισμού. Αλλά αυτό σημαίνει πρόγραμμα ρήξης και όχι διεκδίκηση «λιτότητας με ανθρώπινο πρόσωπο».

β. Με ποιούς όρους μπορεί να στηρίξει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ μια κυβέρνηση με κορμό του Σύριζα;

Το βασικό ερώτημα είναι ποιοι είναι οι όροι ώστε να δικαιωθεί ο λαός, να μην πάει χαμένη η ιστορική ευκαιρία που ανοίγεται μπροστά μας. Το πολιτικό πρόγραμμα που προτείνει η πολιτική συνεργασία ΑΝΤΑΡΣΥΑ - ΜΑΡΣ δεν είναι το άθροισμα κάποιων ιδεολογικών εμμονών. Είναι για εμάς οι αναγκαίες αφετηρίες, που θα έπρεπε να τις έχει όλη η Αριστερά, για να μπορέσουν τα πράγματα να πάνε σε μια διαφορετική κατεύθυνση και να βγούμε από το φαύλο κύκλο της καταστροφής. Όμως, το κυβερνητικό πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ δεν περιλαμβάνει αυτές τις αφετηρίες. Η λογική του ΣΥΡΙΖΑ είναι ότι θα χαλαρώσουμε τη λιτότητα, ενώ θα είμαστε μέσα στο ευρώ και τις δεσμεύσεις των δανειακών συμβάσεων. Αυτό δυστυχώς δεν είναι εφικτό. Είναι βέβαιο ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα εκβιάσει με κάθε τρόπο για τη συνέχιση αυτής της πολιτικής. Ποια θα είναι η απάντηση του ΣΥΡΙΖΑ με βάση την πολιτική και το πρόγραμμά του; Θα υποκύψει στους εκβιασμούς με αποτέλεσμα παλινωδίες και τελικά αποδοχή της λιτότητας; Έτσι, όμως, η Αριστερά θα διαψεύσει την ελπίδα του λαού και θα ανοίξει ο δρόμος για την παλινόρθωση των συστημικών μνημονιακών κομμάτων και της ακροδεξιάς. Αντίθετα, η γραμμή της

ρήξης, της στάσης πληρωμών, της διαγραφής του χρέους, της άμεσης εξόδου από το ευρώ, των εθνικοποιήσεων αφοπλίζει τους εκβιασμούς των δανειστών και επιτρέπει και την ανακούφιση του λαού και την αλλαγή των πραγμάτων. Ούτε μας γεμίζει αισιοδοξία η προσέγγιση της ηγετικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ με επιχειρηματίες και τραπεζίτες, δηλαδή την οικονομική μαφία που χρόνια τώρα καταστρέφει τις δημιουργικές δυνάμεις της χώρας. Εμείς λέμε επομένως ότι η Αριστερά χρειάζεται άλλο σχέδιο και άλλη γραμμή. Αυτό το άλλο σχέδιο, την εναλλακτική στρατηγική που δεν θα οδηγήσει στην ήττα και τη διάψευση, εκπροσωπεί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ - ΜΑΡΣ και γι' αυτό πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πιο ενισχυμένη και στο κίνημα και στις κάλπες. Αν η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ επιμένει στον αδιέξοδο δρόμο της «διαπραγματεύσεως» και δεν παίρνει μέτρα που να φέρνουν τα λαϊκά στρώματα σε καλύτερη θέση θα μας βρει απέναντί της με τον πιο αποφασιστικό τρόπο. Αν θελήσει να συγκρουστεί και να διαλέξει δρόμους ανατροπής, που τώρα τους απορρίπτει σε όλους τους τόνους, τότε εμείς στη σύγκρουση θα είμαστε πρώτοι.

γ. Ποιές αντιδράσεις να περιμένουμε ούτως ή άλλως (πχ. ήδη αντιμετωπίζουμε την αποκάλυπτη στήριξη στη Χρυσή Αυγή από μερίδα των εγχώριων, αλλά και ξένων, ελίτ);

Αριστερή πολιτική για εμάς είναι αυτή που θα κάνει τον Μπόμπολα, το Βαρδινογιάννη, τον Κοπελούζο φτωχότερους, που θα οδηγήσει την οικογένεια Λάτση ή την οικογένεια Αγγελοπούλου στην αναχώρηση από την Ελλάδα, που θα διώξει τη μαφία των τραπεζών, που θα φέρει επιχειρηματίες - τραμπούκους τύπου Μελισσανίδη αντιμέτωπους με τις τεράστιες ποινικές ευθύνες τους. Αλλά αυτό σημαίνει ρήξεις, ακύρωση συμβολαίων, ακύρωση ιδιωτικοποιήσεων, εθνικοποιήσεις, τιμωρία της γενικευμένης λαμογιάς που αυτοαποκαλείται «επιχειρηματικότητα». Με μια τέτοια πολιτική θα υπάρξουν σίγουρα αντιδράσεις, διάφορες μορφές σαμποταρίσματος, ακροδεξιές «κινητοποιήσεις κατασαρόλας», αξιοποίηση των φασιστών. Μόνο που τότε οι εργαζόμενοι θα βάλουν πλάτη και θα αντισταθούν, Όμως, φοβόμαστε ότι δεν είναι αυτός ο δρόμος που διαλέγει η ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ που προκρίνει τον κατευνασμό των επιχειρηματιών και των τραπεζιτών. Είναι τυχαίο ότι την ώρα π.χ. οι τραμπούκοι του Μελισσανίδη επιτίθενται ενάντια στο Δήμαρχο της Νέας Φιλαδέλφειας, την επόμενη μέρα τον «αδειάζει» ο ίδιος ο Αλέξης Τσίπρας κάνοντας συνάντηση με ανθρώπους της ΑΕΚ;

2. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

α. Ποιά λύση προτείνετε για το πρόβλημα του δημόσιου χρέους, για τα ομόλογα που λήγουν μες στην χρονιά κλπ;

Για το χρέος μία είναι η λύση. Άμεση παύση πληρωμών και διαγραφή του, προφανώς μονομερή. Είναι χρέος ληστικό, είναι χρέος επαχθές, είναι χρέος που δημιουργήθηκε από το διεστραμμένο νεοφιλελεύθερο πείραμα που έγινε στην Ελλάδα με τα Μνημόνια. Αντίθετα, η παύση πληρωμών και η διαγραφή του θα μας απελευθερώσει δαπάνη που μπορεί να πάει για την καταπολέμηση της ανεργίας, για την ανασυγκρότηση της δημόσιας υγείας και της δημόσιας παιδείας, για να πάψουμε να έχουμε συντάξεις πείνας. Προφανώς και αυτό θα είναι «πιστωτικό γεγονός» αλλά ελπιδοφόρο! Σε συνδυασμό με την έξοδο από το ευρώ και την εθνικοποίηση του τραπεζικού συστήματος θα επιτρέψει να έχουμε δημοκρατικό έλεγχο στη νομισματική πολιτική, προς όφελος των εργαζομένων και όχι των πιστωτών. Ας αναλογιστούμε πόσο διαφορετικά θα ήταν τα πράγματα εάν αυτό είχε γίνει το 2010 ή το 2011.

β. Πιστεύετε ότι οι στρατηγικές σημασίας για την κοινωνία επιχειρήσεις (ΔΕΗ, νερό, αεροδρόμια κλπ) πρέπει να βρίσκονται υπό κρατικό έλεγχο ή να ιδιωτικοποιούνται, έστω εν μέρει και με προϋποθέσεις;

Γνώμη μας είναι πώς όλες οι στρατηγικές επιχειρήσεις πρέπει να εθνικοποιηθούν και να τεθούν υπό δημοκρατικό εργατικό και κοινωνικό έλεγχο. Μόνο έτσι μπορούν να λειτουργήσουν πραγματικά προς όφελος της εργαζόμενης πλειοψηφίας. Εθνικοποίηση δεν σημαίνει απλώς να μπουν «κυβερνητικοί

επίτροποι». Σημαίνει ότι αλλάζει ο προσανατολισμός, οι ίδιοι οι εργαζόμενοι συμμετέχουν στη διοίκηση και όχι οι κάθε λογής «κρατικοί μάνατζερ», σημαίνει ότι σταματάει το πανηγυράκι της σπατάλης με τους «εθνικούς προμηθευτές», ότι μπαίνουν άλλες προτεραιότητες και ανάγκες. Παραπέρα, μόνο μέσα από την εθνικοποίηση μπορούν να μπουν οι βάσεις για να έχουμε ένα δημοκρατικό κοινωνικό σχεδιασμό της οικονομίας με κριτήριο της ανάγκες της κοινωνίας και όχι των επιχειρήσεων. Για να αξιοποιήσουμε τις πραγματικές παραγωγικές δυνάμεις της κοινωνίας, που δεν είναι ο θίασος των «επενδυτών», αλλά οι άνθρωποι της εργασίας, της γνώσης και του πολιτισμού, όλες και όλοι αυτοί που θέλουν να βάλουν πλάτη, μεράκι και δημιουργικότητα για να αλλάξουν τα πράγματα στη χώρα με κριτήριο στην κοινωνική δικαιοσύνη και χειραφέτηση.

3. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Θα θέλαμε τη γνώμη σας για τα εξής θέματα:

α. Φυλακές τύπου Γ'

Είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι στη δημιουργία των φυλακών τύπου Γ' και στην κατάργηση των δικαιωμάτων των κρατουμένων. Πρέπει να καταργηθούν τώρα και να επανέλθουν όλα τα δικαιώματα σε όλους τους κρατούμενους. Οι άδειες, οι εκπαιδευτικές άδειες, η απρόσκοπτη επικοινωνία με δικηγόρους, τα επισκεπτήρια, η επικοινωνία με άλλους κρατούμενους είναι δικαιώματα αυτονόητα για εμάς. Ταυτόχρονα, πρέπει να καταργηθεί και όλο το φάσμα της λεγόμενης «αντιτρομοκρατικής νομοθεσίας» αλλά και των επιπτώσεών της. Και αυτό σημαίνει πολιτική και όχι ποινική λύση στο ζήτημα της ένοπλης πάλης. Διαφωνούμε με τις πρακτικές ένοπλης πάλης, αλλά επιμένουμε στη θέση ότι είναι ένα πολιτικό και όχι ποινικό φαινόμενο και ανάλογη πρέπει να είναι η αντιμετώπισή του. Παραπέρα χρειάζεται διάλυση όλων των κρατικών ένοπλων συμμοριών (ΜΑΤ, ΔΙΑΣ, ΔΕΛΤΑ κ.λπ.) που μόνο ρόλο έχουν την τρομοκράτηση του λαού και των εργαζομένων.

β. Σύμφωνο Διαβίωσης

Εμείς παλεύουμε για την κατάργηση κάθε διάκρισης με βάση το φύλο ή το σεξουαλικό προσανατολισμό. Συγκρουόμαστε με κάθε εκδοχή υποχρεωτικής επιβολής ετεροκανονιστικών και πατριαρχικών προτύπων. Στηρίζουμε ανεπιφύλακτα όλα τα αιτήματα του ΛΟΑΤ κινήματος. Άλλωστε, η ομάδα ΛΟΑΤ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει ιδιαίτερα σημαντική δράση. Προσπαθούμε να αντιπαλέψουμε τα φαινόμενα σεξισμού και μέσα στην Αριστερά. Με αυτή την έννοια για εμάς είναι αυτονόητο θεσμικό βήμα όχι απλώς η επέκταση του «συμφώνου ελεύθερης διαβίωσης» στα ζευγάρια του ίδιου φύλου αλλά και κάθε πλευράς του οικογενειακού δικαίου (γάμος, οικογενειακά επιδόματα κ.λπ.)

γ. δικαστική αντιμετώπιση της Χρυσής Αυγής

Η Χρυσή Αυγή για εμάς είναι μια ναζιστική δολοφονική συμμορία, μια συμμορία εγκληματιών που πρέπει να βρεθούν στην φυλακή. Εκεί είναι η θέση τους. Όμως, το ξερίζωμα του φασισμού δεν τελειώνει με τη καταδίκη των εγκληματιών της Χρυσής Αυγής. Η Χρυσή Αυγή γιγαντώθηκε και εξαιτίας μιας βαθιάς κοινωνικής, πολιτικής και πολιτιστικής κρίσης. Τροφοδοτήθηκε από μια υποκουλτούρα ρατσισμού, σεξισμού, βίας που αναπαράγεται δυστυχώς σε μερίδες των λαϊκών τάξεων. Αποτυπώνει την αδυναμία της Αριστεράς να έχει μια άλλη μορφωτική και αξιακή επιρροή. Απαιτεί την ανοικοδόμηση μορφών συλλογικότητας και ένα μορφωτικό κίνημα ενάντια στην αναπαραγωγή μιας λούμπεν ακροδεξιάς πολιτικοποίησης. Αυτή είναι μια μεγάλη πρόκληση για το αντιφασιστικό κίνημα.

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Αν και έχει υποχωρήσει κάπως από το δημόσιο λόγο, η ομάδα του hitandrun θεωρεί την περιβαλλοντική πολιτική ενδεικτική της γενικότερης φιλοσοφίας μιας σύγχρονης Αριστεράς. Ποιά πολιτική μπορεί να

αλλάξει την νεοελληνική νοοτροπία, που έχει αποκοπεί από τη φύση, αντιμετωπίζοντάς την εργαλειακά και σαν πρόσκαιρη πηγή πλουτισμού;

Το διαρκές έγκλημα ενάντια στο περιβάλλον, σε πλανητική κλίμακα, αποτυπώνει πόσο επικίνδυνο είναι ένα οικονομικό σύστημα που στηρίζεται στη διαρκή ποσοτική μεγέθυνση και την επιδίωξη του μέγιστου κέρδους και βάζει στο περιθώριο τις κοινωνικές ανάγκες. Είναι σαφές ότι πραγματική προστασία του περιβάλλοντος θα έρθει όχι από τις κάθε λογής εκδοχές «πράσινης επιχειρηματικότητας», αλλά από την απαλλαγή από τον καπιταλισμό. Σήμερα, η ανατροπή του μνημονιακού καθεστώτος ανοίγει το δρόμο και για ένα άλλο πρότυπο ανάπτυξης. Χωρίς καταστροφικές «επενδύσεις» τύπου Σκουριών, χωρίς φαραωνικά σχέδια «τουριστικής ανάπτυξης», χωρίς την καταστροφική εκτροπή του Αχελώου, χωρίς την τρέχουσα παθολογική εξάρτηση από το ΙΧ. Με μείωση της κατανάλωσης ενέργειας και πραγματική αξιοποίηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (που δεν σημαίνει καταστροφική ανέγερση ανεμογεννητριών σε κάθε νησιώτικη βουνοκορφή). Με πραγματική ανακύκλωση και διαλογή στην πηγή και όχι καταστροφικά εργοστάσια σκουπιδιών για να αυξάνονται τα κέρδη του κάθε Μπόμπολα. Με συλλογικό σχεδιασμό και δημοκρατική συμμετοχή όλων στις αποφάσεις σε όλα τα επίπεδα.

Γιατί αποφασίσατε να είστε υποψήφιος με την πολιτική συνεργασία της Αντικαπιταλιστικής Αριστερής Συνεργασίας για την Ανατροπή (ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α.) με την Μετωπική Αριστερή Συμπόρευση (ΜΑΡΣ);

Η δικιά μας Αριστερά δεν έχει την κουλτούρα ούτε του πολιτευτή ούτε του υποψηφίου. Μάχη συλλογική είναι για ιδέες, αξίες και προγράμματος, μέσα κι έξω από τα ψηφοδέλτια. Στρατεύτηκα στην επαναστατική Αριστερά πριν σχεδόν 30 χρονιά με μια εφηβική οργή ενάντια σε κάθε μορφή αδικίας και καταπίεσης. Τα χρόνια πέρασαν αλλά η οργή και η διάθεση για αγώνα και σύγκρουση παραμένει. Το ίδιο ξεροκέφαλη! Οι εκλογές είναι μια μέρα του χρόνου. Η πάλη, όμως, ενάντια σε ό,τι περιγελά τις ανάγκες και τα όνειρά μας είναι διαρκής!

****Υποψήφιος με την πολιτική συνεργασία ΑΝΤΑΡΣΥΑ – ΜΑΡΣ στη Β΄ Περιφέρεια Αθηνών***